

[Finansministeren.]

for saa vidt angaar Statens Administration. Som foreløbige Led i dette Arbejde kan jeg nævne det Forslag om Stempelafgift, som ogsaa har været behandlet her i Dag, og Ophævelsen af den saakaldte Statslaanefond, som fandt Sted i Fjor.

Med Hensyn til Køb og Salg af Papirer skal jeg sige, at jeg kan ikke i Øjeblikket erindre, inden for hvilke Rammer de enkelte Institutioner har Dispositionsfrihed, men det vil naturligvis være ønskeligt, at de er i Kontakt med Finansministeriet, for saa vidt angaar Dispositioner af større Vigtighed. At det under alle Forhold skulde være forkert, at Statsinstitutioner opkøber Statspapirer, kan jeg i og for sig ikke se. Det er f. Eks. meget almindeligt, at Statsobligationer indfries saavel ved Udtrækning som ved Opkøb, nemlig naar Opkøb kan finde Sted under Pari, og en saadan Pengeanbringelse vil naturligvis under disse Forhold kunne være fordelagtig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Beslutning af Rigsdagen, saalydende:

„Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1945 til 31. Marts 1946“, vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Ændring i Rigsdagsbeslutning af 4. April 1928 om Valget af Statsrevisorer og disses Virksomhed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3068).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Beslutning af Rigsdagen vedtoges enstemmigt med 97 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udførsel og Indførsel af Æg og Ægprodukter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3425, Fremsættelsen i Tidenden Sp. 2978).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Marinus Sørensen: Allerede i 1929 fik vi den første Lov om Udførsel af Æg. Det har i Praksis vist sig, at denne Lovgivning har haft en ikke ringe Betydning for Højnelse af vore Ægs Kvalitet. Loven er da ogsaa i Tiden, der er gaaet, blevet fornyet og udbygget flere Gange, og det foreliggende Forslag med dets smaa Ændringer er i alt væsentligt en Forlængelse af den gældende Lov.

I Ægloven af 1939 gennemførtes Principet Kvalitetsbetaling. Det skete ud fra den Betragtning, at Betaling af Æggene efter disses Kvalitet er den eneste Maade, hvorpaa man kan højne Kvaliteten og faa Producenterne til at anstrenge sig for at producere de bedst mulige Varer. Lovforslaget tilsigter at lægge Forholdene saaledes til Rette, at de, der gør noget for at producere og sælge første Klasses Æg, ogsaa faar Fordelen af deres Arbejde, medens omvendt de, der producerer og sælger sekunda Æg, Æg af ringere Kvalitet, faar et Fradrag i Prisen for disse Æg.

Jeg er enig i, at det gælder om at skaffe de bedst mulige Forhold for Ægproduktionen og Afsætningen af Æg, og jeg kan derfor fuldtud tiltræde dette Princip. Desværre er Ægproduktionen den Produktion inden for den samlede Landbrugsproduktion, som er gaaet stærkest ned under Krigsperioden. Alt tyder imidlertid paa, at vi her staar over for et stort Fremstød. Alle Landets Rugerier er fuldt optaget, og vi kan regne med, at i de kommende Aar vil Danmarks Hønsbestand øges meget betydeligt, og at Ægproduktionen i Løbet af kort Tid vil naa op paa Førkrigsproduktionen. Det gælder derfor om, at vi paa dette Omraade bestræber os mest muligt for at faa de bedste Varer frem paa Markedet.

Lovforslaget, som det foreligger, giver Landbrugsministeren Mulighed for at gen-